

Libeliški GLASNIK

<http://www.libelice.si>

E-mail: adrijan.zalesnik@libelice.si

Regijska priznanja CZ tudi Libeličanom!

Na sliki: Smiljan Ridl, Zlata Pšeničnik, Miran Ring

Prvi marec je svetovni dan Civilne zaščite, ki se v Sloveniji praznuje že od leta 1992. Ta dan je med drugim tudi priložnost, da se izreče zahvala ali podeli priznanje tistim, ki so ob naravnih ali drugih nesrečah izpostavili sebe za reševanje drugih življenj in lastnine. Letošnje regijsko praznovanje je bilo 2.3.2011 v Vuzenici. Med enajstimi prejemniki priznanj na Koroškem so tudi Libeličani. Zlata Pšeničnik je prejemnica Bronastega znaka CZ, PGD Libelice, ki letos praznuje 120 let svojega obstoja, pa je prejelo Zlati znak CZ.

Iskrene čestitke za vaše nesebično ravnanje!

Lep videz naselja!

Regulacija potoka na Spodnjih Gorčah in ureditev avtobusnega postajališča je koristna in lepa pridobitev naše skupnosti. S tem je poskrbljeno za varnost uporabnikov javnega prevoza, pa še videz naselja se je polepšal. Lep videz pa bo ostal le v primeru, da bomo vsi spoštovali naravo in odgovorno odlagali smeti tja kamor sodijo, ne pa v potok. Kot smo objavili že na medmrežju je inšpektorat opozoril KS o nepravilnem odlaganju odpadkov v ta potok. Med drugim pišejo: *V naselju Gorče se srečujemo s problemom odlaganja komunalnih odpadkov v potok Fračnikov graben. Občani odlagajo v potok različne komunalne odpadke ter zeleni vrtni odpad (travo, vejevje, listje..).* Globa za takšno ravnanje znaša 292,10 €. Izognimo se kazni s pravimi dejanji!

MOŽ, KI SI NE UPA – predstava dramske skupine KPD Libelice!

V Libeličah je že kar v navadi, da nam v zimskem času dramska skupina Kulturno prosvetnega društva Libelice pripravi kakšno zanimivo predstavo in nam tako popestri vsakdan. Tudi letos so pripravili odlično igro z naslovom »Mož, ki si ne upa«, katere avtor je Curth Flatow. Omenjeno igro so naši igralci prvič odigrali že jeseni lansko leto.

Ob takšnih priložnostih je dvorana v gasilskem domu polna, da kar poka po šivih. Tudi to predstavo je občinstvo nagradilo z bučnim aplavzom in se tako zahvalilo našim igralcem za vloženi trud, saj se vsi zavedamo, da se za vsako takšno predstavo skriva ogromno dela in veliko ur vaj. Prav je, da zaslužne za vsakoletne predstave pohvalimo tudi v Libeliškem Glasniku. Seveda pa ne smemo pozabiti povedati tudi, da s svojimi predstavami ne navdušujejo samo domačega občinstva, temveč gostujejo tudi v drugih krajevnih skupnostih v Koroški regiji.

Libeliška dramska skupina se je tokrat soočila z zelo zahtevnim gledališkim projektom, saj se med predstavo zamenja kar 13 scenskih postavitev. Z izvirnimi večfunkcionalnimi kosi opreme pa jim je kljub temu uspelo, da je menjava scen potekala zelo hitro in povsem nemoteče za gledalce. Ne smemo pa pozabiti na pohvalo tudi režiserkama in vsem tistim, ki so pomagali v zakulisju. S skupnimi močmi jim je uspelo tako igralsko kot tudi scensko zahtevno igro odlično uprizoriti.

V igri nastopajo Miha Pšeničnik, Darko Pšeničnik, Jožica Srebotnik – Zalesnik, Lea Kraker, Janca Ferk, Miran Kos, Anita Kos, Rajko Duler in Jože Pšeničnik ml. Režijo vodita Viktorija Kos in Irma Knez, za zvočne in svetlobne efekte pa sta zaslužna Zlatko Zalesnik in Bojan Rebernik. Mobilnost scene pa omogoča kombi, ki ga sponzorira Inter- okno.

Tistim, ki si igre še niste ogledali priporočam, da se udeležite katere od ponovitev, ki še sledijo.

En lep pozdrav- Branko Ferk

Korajža je v Libeličah doma!

Lepo februarско nedeljo smo se Libeličani zopet zbrali v gasilskem domu na prireditvi »Korajža je v Libeličah doma«. Vsi nastopajoči in tisti, ki so bili zadolženi za organizacijo, so se zopet izkazali.

Dokazali smo, da v Libeličah izpeljemo vsako prireditev, ki si jo zamislimo. Pohvalno je bilo sodelovanje tako otrok, mladincev, srednje generacije in tudi starejših krajanov. Radi rečemo, da mladi ne sodelujejo, pa to ni res. Treba jih je povabiti k sodelovanju, jih spodbujati in uspeh je tu. Prireditev je uspela, škoda le, da nismo povabili KTV Dravograd, da bi to posnel in bi si prireditev lahko ogledalo več ljudi. Potem bi lahko zopet govorili »Ja vi v Libeličah, ko stopite skupaj pa lahko....«. Pa še res je, MI pa lahko in tudi bomo. Naslednjič.

Janca Ferk

Občni zbor PGD Libeliče

Predsednik PGD Libeliče Rok Plešivčnik je zapisal:

V soboto, 12.2.2011 ob 19. uri je bil v dvorani gasilskega doma zbor članov PGD Libeliče, ki se ga je udeležilo 70 članov društva ter ostali gostje. Moram reči, da sem pričakoval večjo udeležbo domačih članov in sem bil glede na to, da je bilo poslanih preko 200 vabil, kar malce razočaran. Zavedati se je treba, da je dolžnost vsakega člana (po statutu), da se udeležuje občnih zborov in se tam seznaniti o delovanju društva.

Najprej so članice društva poskrbele za kratek kulturni program v obliki komičnega skeča, nato pa sem zbrane nagovoril predsednik društva. Pozdravil sem vse prisotne ter predlagal dnevni red in delovno predsedstvo, ki so ga sestavljali predsednik Juteršek Franc in člana predsedstva,

Milan Oto in Zlatko Zalesnik ter zapisničarka Anita Kos. Nato so sledila poročila funkcionarjev društva. Po podanih poročilih so besedo dobili člani društva in gostje. Kot smo razbrali iz poročil smo bili vsi skupaj mnenja, da je bilo leto 2010 za PGD Libeliče zgodovinskega pomena, saj so člani A postali državni prvaki. Tako je tudi cel občni zbor potekal v znamenju tega dogodka. Po razpravi na poročila smo sprejeli še plan dela in finančni plan za leto 2011 in izvolili delegate za skupščino Gasilske zveze Dravograd. Sledila je podelitev priznanj, kjer so zaslužni člani prejeli priznanja, odlikovanja in napredovanja. Pod točko razno smo izvolili novo blagajničarko društva in sicer Bernardo Gostenčnik. Na koncu smo si ogledali še kratek film o dogajanju na državnem tekmovanju v Celju, ki so ga pripravili člani A ekipe.

Po končanem uradnem delu je sledila večerja in zabava z ansamblom "Tipi" do zgodnjih jutranjih ur.

(Poročila in druge uradne dokumente zbora lahko vidite na www.libelice.si)

Predsednik PGD Libeliče
Rok Plešivčnik

Občni zbor Sadjarskega društva Dravograd!

V Sadjarskem društvu Dravograd je vključenih kar nekaj Libeličanov, ki se tako ali drugače ukvarjajo s sadjarjenjem. Zato menim, da je koristno, da dejavnost tega društva predstavimo tudi širšemu krogu Libeličanov. To bomo storili preko krajevnega glasila in preko spletnih strani.

V petek, 4. februarja 2011 so se sadjarji zbrali na rednem letnem občnem zboru. Od preko 220 članov jih je na zbor prišlo več kot 90. V počastitev bližajočega kulturnega praznika je v kratkem kulturnem programu svoje delo »Na kmetiji« predstavil Janez Jurič. Po podanih poročilih vodstva (predsednika, tajnika, blagajničarke) sta besedo prevzela gosta iz Ljubljane, Boštjan Godec in inž. Škerlevaj Vojko.

Slednji je predaval o varstvu koščičarjev pred boleznimi in škodljivci. Zanimivo predavanje so prisotni z pozornostjo poslušali in na koncu predavatelju postavili kar nekaj vprašanj.

Pod točko razno je predsednik društva Avguštin Verhnjak navzoče seznanil z aktivnostmi pri pridobivanju lastnih društvenih prostorov, ki bodo v TPC Meža v Dravogradu. Dogovarjajo se z Društvom čebelarjev Dravograd o skupni rabi le-teh. Po uradnem delu so se člani zadržali še ob dobrotah s kmetije Pšeničnik iz Libelič in ob pokušnji sadnih pijač, od soka pa do pravega mošta, ki so jih pripravili sami.

Sprejeti program dela v letu 2011 pa je:

1. **Prikaz priprave cepilne smole**, v soboto, 19. februarja s pričetkom ob 9. uri na kmetiji Lavk v Trbonjah
2. **Ocenjevanje mošta**, v soboto, 26. februarja, s pričetkom ob 18. uri, na kmetiji Janohet na Sv. Danijelu. Količina vzorca je 2 l. V ocenjevanje bosta vzeta največ 2 vzorca. Kotizacija za člane znaša 3 € po osebi, za nečlane pa 6 €.
3. **Prikaz obrezovanja sadnega drevja**, v soboto 5. marca, s pričetkom ob 9. uri, na kmetiji Pehar (Vrhovnik Vido) v Otiškem Vrhu.
4. **Prikaz cepljenja**, v soboto, 9. aprila, s pričetkom ob 9. uri na kmetiji Zajsnik na Ojstrici.
5. **Izlet** – v oktobru, po posebnem vabilu
6. **Ocenjevanje zeliščnih likerjev**, v januarju 2012, po posebnem vabilu.

V primeru izrazito slabih vremenskih razmer se prireditve, vezane na naravo, prestavijo za en teden.

Vabljeni, da se prireditve udeležite v čim večjem številu. Na vsaki prireditvi bo poskrbljeno za prigrizek.

Vir: Občni zbor Sadjarskega društva.

Pri nas je veselo!

Znano je, da ljudje radi igrajo različne vloge. Še posebej radi igrajo mladi, zato se je v okviru Kulturno prosvetnega društva Libeliče oblikovala mladinska igralska skupina, v kateri sodelujejo najstniki, stari od 12 do 18 let).

V **petek, 18. 3. 2011 ob 17. uri**, bodo tako s priredbo ljudske farse Vzorni soprog večinoma prvič stopili na oder fantje in dekleta iz naše vasi. Zanimiva zgodba o princu, ki mu ni mar svojih žena. Zanima ga le zabava s svojimi služabniki. V predstavi spoznamo vseh pet žena, ki so nezadovoljne s soprogom, zato mu tudi vse pobegnejo. Na koncu se vseh pet vrne, ker so ugotovile, da je kljub razvadam najboljši soprog.

Na vajah smo se začeli srečevati že v decembru, po novem letu pa smo vadili dvakrat do trikrat tedensko. Že na bralnih vajah so se v svoje vloge zelo vživeli, nato pa z vsako vajo dodali kaj novega, kar je popestrilo dogajanje. Vabljeni tudi vi, da si igro v petih slikah ogledate in spodbudite naše nadebudne igralce. Predvidevamo, da bomo v Libeličah zaigrali še enkrat v aprilu.

Simona Jerčič Pšeničnik

Učenci OŠ Libeliče ob kulturnem dnevu!

Učiteljica Helena Knez je ob slovenskem kulturnem prazniku zapisala: Prešernov dan, 8. februar, je za nami. Praznični utrip so čutili tudi učenci naše šole, s katerimi smo se skozi poezijo ves teden vozili po »železni cesti«, nazdravljali z Zdravljico ter čutili z »lepo Vido«. Najbolj všeč jim je bila zgodba o Urški in povodnem možu, zato so bili navdušeni, ko jih je čudak obiskal. Četrtošolci so tako doživeli srečanje z njim (izbor zgodbic: uredništvo, vse zgodbe dosegljive na www.libelice.si).

(Slika: Nuša Perovnik)

Obiskal me je Povodni mož

Nekega dne sem šla na sprehod ob obali. Srečala sem gospoda v črnem ogrinjalu. Najprej sem pomislila, da je Drakula in sem zbežala nekaj metrov vstran.

Med tekom pa sem se spomnila na zgodbo, ki nam jo je pripovedovala učiteljica o Povodnem možu. Previdno sem šla do njega in se počasi dotaknila njegovega v vetru plapolajočega črnega plašča. Silovito se je obrnil. Zaradi njegovega divjega pogleda me je vrglo na zadnjo plat. Strmel je vame in me vprašal, kdo sem in predstavila se mu. Opogumila sem se in ga vprašala, kje ima prelepo Urško. Odgovoril mi je, da v vodnem kraljestvu, kjer tiho in milo joče. Zanimalo me je, zakaj jo je odpeljal v vodno kraljestvo. Pojasnil mi je, da se ni mogel odreči poroki z Urško. Zadnje moje vprašanje je bilo, zakaj je deklica žalostna. Povodni mož je naznanil, da joče zato, ker si zelo želi domov. Prosila sem ga, če lahko Urško izpusti. Obljubil mi je, da jo bo, še preden zaide sonce. Tedaj je imel tudi on svojo željo. Prosil me je, naj mu povem, kje je najkrajša pot do Ljubljane, kjer sta se z Urško prvič srečala. Točno sem mu opisala pot. Zahvalil se mi je in

odšel, še prej pa mi je v zahvalo podaril svoj svilen plašč. Strmela sem za njim in v roki držala njegovo ogrinjalno.

Sandra Sara Rožej, 4.r.

Povodni mož

Nekega dne sem šel zraven Klemna loviti ribe. Ko sem vrgel trnek v vodo, se je prikazal povodni mož. Vprašal me je, zakaj sem vrgel trnek v vodo. Povedal sem mu, da lovim ribe. Prosil me je, če mi lahko pomaga in sem mu dovolil. Ko je prišel iz vode, sem takoj ujel ribo. Tudi povodnemu možu sem dal palico in ko jo je povlekel iz vode, je bila zlata. Trnek sva še enkrat vrgla v vodo. Ko smo odšli, me je povodni mož vprašal, če mu naredim palico iz lesa. Vzel sem močno palico ter nanjo privezal nitko in trnek. Zahvalil se mi je. Zvečer je šel povodni mož spat v vodo, palico pa je pozabil zunaj. Zjutraj je bila palica zlomljena. Naredil sem mu novo, tako da sva lahko spet lovila ribe. Povodni mož ni nikoli več pozabil palice zunaj.

Simon Krivec, 4. r.

Občni zbor DRUŠTVA KMETIC DRAVOGRAD!

V Društvo kmetic Dravograd je včlanjenih kar nekaj libeliških gospodinj(okrog 30). To so gospodinje, brez katerih si v Libeličah ni možno predstavljati kakršnekoli prireditve. Rade priskočijo na pomoč s svojim znanjem kuhanja ali pečenja, prav tako jim ni težko sodelovati tudi pri kulturnih programih. Za pozdrav obiskovalcem Libelič se vsako leto potrudijo urediti cvetlično gredo pri Prajsovem križu, ki jo tematsko urejajo glede na letni čas ali aktualnost dogajanja v kraju. Društvo je na svojem rednem občnem zboru(18.2.2011) pregledalo opravljeno delo v lanskem letu in si za letos zastavilo program v več točkah: predavanja, tečaji, ekskurzije, razstave, sodelovanje z Zvezo kmetic Slovenije, prireditve, tekmovanja in ostalo. Prvič pa so letos izdali tudi svoje glasilo »**PO NAŠIH POTEH**« v katerem objavljajo zapise svojih doživetij, v obliki proze in tudi poezije. Med vsebino glasila je moč najti tudi recepte za pripravo živil in tudi strokovne zapise o dejavnostih na kmetijah. Vsebino ureja odgovorna urednica Mira Mori. Na občnem zboru so vse članice prejele številko novega glasila.

Objavljamo prispevek iz glasila, ki ga je zapisala Erika Plešivčnik z naslovom: **POHOD V LIBELIČAH!**

Zbrali smo se 11. aprila 2010 ob 13. uri na parkirišču v Libeličah. Kljub slabemu vremenu – v Dravogradu in na Golici je že deževalo – se nas je okrog dvajset odpravilo na pohod. Počasi smo odšli proti meji z Avstrijo in se tam vzpeli po vojaški poti na Libeliško Goro. To je zanimiva "cickak" pot, ki so jo naredili vojaki, ko so še čuvali našo mejo. Dobre volje med nami ni mogel izbrisati niti dež, ki nas je lovil in niti snežna nevihta na Hrastnikovem polju. Ni nam bilo hudega, ker nas je na vrhu v svoj objem privilo toplo sonce. Pred nami se je že pokazala Tičlerjeva "bajta", kjer nas je prijazno sprejel Maksov Flori. Malo smo se posladkali in okrepcali, potem pa nam je razkazal še ženina in svoja ročna dela. Še bolj dobre volje smo se odpravili navzdol proti Završnikovemu Toniju. Kmetija Završnik leži v nekakšnem žepu ob avstrijski meji in zavedni kmet Završnik se je v času plebiscita odločil za našo domovino. Po krajšem klepetu pri Toniju, smo jo mahnilo dalje. Prestopili smo mejo in že je bila pred nami kmetija Rakovnik v Avstriji, kamor se je priženila Tonijeva sestra Veronika. Ker Toni nima naslednikov, zdaj obe kmetiji – Završnik in Rakovnik – obdeluje njegov nečak, Veronikin sin. Spustili smo se po avstrijski strani Libeliške Gore do Potoč in nazaj v Libeliče. Za konec te prijetne poti smo se ustavili še pri Buču na moštu in libeliški trenti. Imeli smo se lepo.

Povabilo k sodelovanju!

Libeliški GLASNIK je glasilo Vas krajanov KS Libeliče. Vabimo vse, ki imate željo kaj povedati širši skupnosti, da to sporočite, napišete ali kako drugače na zanimivost opozorite urednika! Veseli bomo vsakega predloga- prispevka.

Hvala!

Besedila brez podpisa je prispeval urednik.

Nekaj o psih!

Na organe KS Libeliče prihajajo prijave o prosto sprehajajočih psih, ki med svojimi izleti onečiščujejo pločnike, okolico šole, trgovine ...in strašijo mimoidoče ljudi. Da so razmere še slabše se dogaja tudi to, da so psi s strani svojih lastnikov, vodeni tudi v zaprti (ograjeni) del javnega – šolskega prostora. Iz uradnih virov smo našli nekaj teksta, ki prav tako kot za mesta, velja tudi za deželo. Upam, da bo lepa beseda mesto našla. Druge skrajnosti, ki tudi obstajajo, pa so finančno obremenjujoče za lastnike.

Kot vemo, psi niso posebno izbirčni glede mesta, ki si ga izberejo za iztrebljanje. Po drugi strani pa je uriniranje, vsaj pri samcih, povezano s pravim protokolom označevanja svojega teritorija. Za to so primerna izpostavljena mesta, kakršni so hišni vogali, drogovi in drevesa – torej mesta, ki so si jih lastili že drugi samci. Brez nepotrebnega besedičenja lahko rečemo, da pasji iztrebki na pločnikih, mestnih zelenicah in poteh v parkih predstavljajo veliko nadlogo. Gre za higienski, zdravstveni in ne nazadnje estetski problem, da o čiščenju čevljev po tem, ko smo »stopili na mino«, niti ne govorimo. Pobiranje pasjih iztrebkov za svojimi psi v urbanem okolju je naloga vsakega odgovornega skrbnika psa. Številne občine imajo to obvezo celo zapisano v občinskih predpisih. V številnih občinah mora imeti skrbnik psa pri sebi vrečke ali drugo opremo za odstranitev iztrebkov. Te pa mora takoj odstraniti v primeru onesnaženja občinske ceste ali javne zelene površine. Javno mesto je vsak prostor, ki je brezpogojno ali pod določenimi pogoji dostopen vsakomur, razen površin, kjer ni, oziroma ni pričakovati večjega števila ljudi. Z drugimi besedami to pomeni, da mora biti pes v mestnem parku oziroma v naselju na povodcu. Opustitev fizičnega varstva psa je prekršek, ki se kaznuje z globo. Skrbnik živali mora z ustrezno vzgojo in šolanjem oziroma z drugimi ukrepi zagotoviti, da žival ni nevarna okolici. Ne glede na okolje, v katerem pes živi, je za vsakega psa nadvse priporočljivo, da opravi vsaj osnovno šolanje oziroma tečaj poslušnosti. Dosledno izvajanje teh dveh določil bo zagotovo preprečilo marsikateri napad in ugriz.

Vir: Veterinarska uprava Republike Slovenije - O odgovornem lastništvu psa.

Tek v Novo leto 2011!

“**1. Libeliški sPrehod**“ je Tadeja Franc poimenovala svoj podvig. Na Silvestrovo, ob pol noči, je skupaj s kolesarskim in avtomobilskim spremstvom pretekla dobre pol maratonske razdalje. Start je bil sredi vasi v Libeličah. Pot pa jih je peljala preko avstrijskih Libelič (Leifling), Potoč (Bach), Labota (Lavamünd) skozi Dravograd in od tu nazaj preko Črneč v Libeliče. Povprašali smo jo kaj jo je vodilo k temu teku in kakšen namen je imela. Takole pravi:

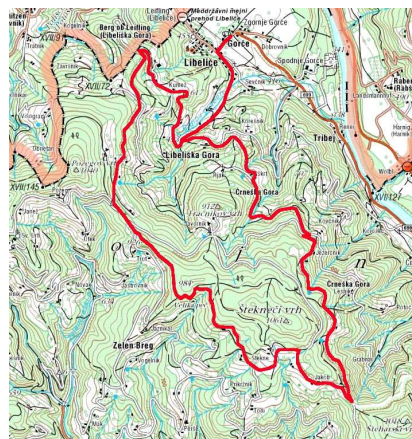

Vaščanom in vasi Libeliče bi se s skoraj enomesečno zamudo rada zahvalila, da smo skupaj z njimi in skozi njih lahko doživeli in preživeli fantastično silvestrovanje! Ker nikjer v Sloveniji ni rekreativnega “staronovoletnega” teka (tek, ki bi se dejansko odvijal ob polnoči), smo se odločili, da si ga kar sami

*organiziramo. Brez alkohola in obilne večerje. Po lastnih izkušnjah sodeč bi rekla, da smo pretekli, prekolesarili in v spremljevalnem vozilu prevozili nekaj več kot polmaratonsko razdaljo. Se pravi, 21km in še kakšen kilometer viška. V Libeliče in novo leto 2011 smo prišli skozi dve državi. In skozi dve leti. V najdaljši noči sem tekla v najboljši družbi. Za prvič? “Sploh ni t’k švoh!” V letošnje leto smo iz Libelič v Libeliče pritekli in privozili trije. Mogoče nas bo pa na “**2.libeliškem sPrehodu**” še enkrat toliko? Hvala vsem, ki ste sodelovali.*

Športno društvo MTB Koroška tudi v Libeličah!

Na svoji spletni strani MTB Koroška piše, da so društvo ustanovili z namenom, da se v njem združujejo vsi ljubitelji športa, rekreacije in kulture na Koroškem in širše (<http://www.mtbkoroška.net/drustvo/index.html>) Med svoje dejavnosti vključujejo tudi kolesarjenje. O tem več pišejo na spletni strani: <http://www.koroskipokal.si> V program za leto 2011 je svoj prispevek dalo tudi Športno društvo Libeliče, ki bo organiziralo eno izmed kolesarskih tur. Več o njihovih vzponih si preberite na njihovi strani, kjer med drugim navajajo tudi tole: *Pokal se tradicionalno prične z vzponom na Cvitrško sedlo nad Trbonjami. Prireditelj ŠD Trbonje za začetek sezone udeležencev ne bo pretirano namučil, v nekaj manj kot 11 km poti se bodo vzpeli za 346 metrov. Letošnja popestritev bo prav gotovo zadnja prireditelj, krožna trasa imenovana Libeliška pentlja, ki bo s svojo razgibano krožno traso še popestrila dogajanje...*

O **Libeliški pentlji** pa je predstavnik ŠD Libeliče in organizator Jože Pšeničnik ml. posredoval nekaj podatkov. Povedal je, da so priprave že v teku (izdelava logotipa, smerne table...) Računajo na množičen obisk kolesarjev iz domačih logov kakor tudi iz širše Koroške. Nekaj podatkov o tekmi **Libeliška pentlja**: Datum: 19.06.2011 s startom ob 11:00 uri. Potek ture: start -igrišče v Libeličah –Komež - Pesičer - Trotovi križ - LK Strojna – Križišče (Ravne - Dobrava - Gampart) – LK Libeliče - Oskrd - Kordeževa »rida« - igrišče v Libeličah (CILJ). Skupna dolžina proge je 21,69 km.

Podrobnejše informacije bomo posredovali pravočasno, pred tekmo!